

71. MUKA PÁNĚ

150. (Zpívají děvky na smrtnou neděli)

Po - dě - kuj - me Pá - nu Bo - hu a vzdá - vej - me čest a chvá - lu je - mu, ne - boť
pro své u - mu - če - ní rá - čil nám dat hří - chů od - pu - ště - ní.

Poděkujme Pánu Bohu
a vzdávejme čest a chválu jemu,
neboť pro své umučení
ráčil nám dat hřichů odpuštění.

S nebe stúpil, ponížil se
a z Marie Panny narodil se;
tři a třicet let pracoval,
a pak na svatém kříži umíral.

Lámala matka své ruce,
když viděla syna v těžké muce,
od nepřátele zhaněného
a na svatém kříži rozpjatého.

Slyšela ho plácícího,
viděla ho ukrvaveného,
nemohla ho slovem těšit,
ani jeho svatou krev zastavit.

Svatá krev jest po něm tekla,
z hlavy, z boku, z čistého života,
a tá krev nás vykúpila
z muk velikých, z horúcího pekla.

Kriste, pro tvé umučení,
račiž nám dat hřichů odpuštění,
ať nás nezje věčný plamen,
uchovej nás, Jezu Kriste. Amen.

72. CHRISTUS CHOT DUŠE*)

151.

Pře - krá - sná den - ni - ce, vzej - di v čas na - še - ho za - rmou - ce - ní!
Ty jsi ten ko - ří - nek Jes - se, k to - bě hří - šní mo - dlí - me se.

Překrásná dennice, vzejdi
v čas našeho zarmoucení!
Ty jsi ten kořínek Jesse,
k tobě hříšní modlíme se.

Kriste, překrásná lílie,
vykvetlá z Panny Marie,
rozvíř sklad své spanilosti,
opoj duši svou milostí.

V libém ochrany tvé stínu
beze strachu odpočinu,
nebo na mé nepřátele
obracuješ svoje střely.

Krásný kvítku libovonný,
králi z Boha narozený.
Srdce moje tebou jaté
spočine v tvé lásce svaté.

Počátek jsi a skonání,
milost tvá nás vždycky chrání.
Uchop mne v své svaté ruce,
ať tě nepustím dokonce.

O, Ježíši, choti vzácný,
připrav duši palác krásný,
k věčnému s tebou bydlení
ozdob ji kmentem, perlami.

Rač mně milost prokázati,
nade mnou se smilovati,
o, můj Pane, můj Ježíši,
přijmi za choť moji duši.

Čím víc lásku tvou rozjímám,
víc tě milovati žádám;
tvé milosti, o, můj Bože,
kdož se nasytiti může?

*) Viz č. 37. [97] pozn. 2)